

ОБІЖНИК

ЛЬВІВСЬКА
БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ

осінь 2002 №13

У Львові
відбулася інав'урація
Українського
Католицького Університету.
Це перший університет
такого типу
на теренах колишньої
радянської імперії.

“Важко переоцінити вагу новоствореного Католицького Університету для нашої Церкви і для нашого народу. Ми будемо підтримувати цей заклад усіма силами і закликаємо Вас наслідувати наш приклад”.

Із Звернення Синоду Єпископів УГКЦ до вірних

МРІЯ СПОВНЮЄТЬСЯ

29 червня відбулася подія, яку вітали львів'яни, представники інших міст України, численні закордонні гості. Сповнилася мрія наших батьків, дідів і прадідів – засновано Український Католицький Університет.

Інав'урація УКУ відбулася у центрі міста Львова, перед приміщенням Львівської опери. “Університет повинен бути близьким до того народу, якому служить, – сказав у своєму привітальному слові Патріарх Любомир (Гузар). Громада дає університетові студентів, університет дає громаді людей, закоханих у правду й красу, людей, які йдуть до суті речей, відповідаючи на ті питання, що породжуються у громаді”. Блаженніший Любомир також пояснив ширшому загалові, що нового у відкритті 107-го університету в Україні: “По наших українських університетах є багато людей віруючих. Але не маємо таких установ, які б у своїй основі, в своєму заложенні старалися дошукуватися правди очима, скріпленими християнською вірою. Завдання університету полягає у тому, щоб поза видимим бачити правду, добро і красу, бачити нашу реальність очима християнина”.

Емблема УКУ: Обрамлення у вигляді відчинених царських воріт – символ Воскресіння Христового, розгорнута книга – символ постійного пошуку істини, прагнення наукового пізнання, в'язь літер УКУ створює настрій давності традиції університету.

Конкурс на кращу ембемі УКУ переміг знаний львівський митець Володимир Кауфман.

Сто сьомий вузол на символічній вервиці українських вищих навчальних закладів зав'язали студенти з різних регіонів України.

НАЙЦІННІШИЙ СКАРБ – МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ

З ІНВІТУРАЦІЙНОГО СЛОВА РЕКТОРА УКУ О. Д-РА БОРИСА ГУДЗЯКА

Штрихи

до портрету УКУ

Переступаючи поріг третього тисячоліття, ми починаємо усвідомлювати, що один із найцінніших скарбів, який беремо із собою, – це молоде покоління України, яке практично усе своє свідоме життя уже прожило в суспільстві, в якому поступово згасає тоталітарна та знеособлювальна ідеологія і яке, вдихнувши на повні груди повітря свободи, прагне торувати свою власну дорогу в майбутнє. На протигагу до культури смерті, що так рясно засіяла сучасність, вони покликані стати будівничими цивілізації любові. Не маю жодного сумніву, що вирішальну роль у закладанні фундаменту нового суспільства відіграє рівень, глибина і багатство освіти, поєднаної з духовною формацією, що їх зможуть запропонувати студентам українські університети.

Що нового зможе сказати УКУ під цим оглядом і яким буде його внесок у скарбницю української вищої освіти?(...)

Євангелізаційна місія УКУ

Символічно, що УКУ виникає у час, коли ще свіжі спогади про історичний візит в Україну Святішого Отця Івана Павла ІІ, який рівно рік тому освятив наріжний камінь Українського Католицького Університету. Справжній інтелектуал, він цим кроком ще раз засвідчив важливість освіти у житті християнина та здійсненні євангельської місії Церкви.

Вісім років існування відновленої Львівської Богословської Академії доволі виразно окреслюють її специфіку, яку можна описати як постійне та свідоме прагнення свідчити про можливість творчого і гармонійного поєднання віри та розуму. Самим своїм існуванням та діяльністю УКУ покликаний ще виразніше підкреслити, що між служінням Богові та любов'ю до мудрості не може бути жодного протиріччя.(...)

Збагачення академічного дискурсу

Як повнота і багатство внутрішнього світу кожної особи вимірюються її готовністю до міжособового діалогу, так само й життя кожного університету визначається мірою його відкритості до між-університетського спілкування. УКУ сподівається на тісну співпрацю з іншими вищими навчальними закладами як Львова, України, так і сусідніх і

Останній акорд інав'урації – пісня-молитва Тараса Петриненка.

дальших країн. Ми виходимо з того, що робимо одну спільну справу і служимо одній меті – вихованню високоосвіченої та духовної людини, збагаченню інтелектуального, творчого і культурного потенціалу українського суспільства. Певна річ, у цьому русі до однієї мети ми хочемо знайти свій особливий шлях, який би, однак, доповнював і розвивав доробок університетської освіти в Україні.

Одне з фундаментальних завдань, яке ставить перед собою УКУ, полягає у збагаченні академічного дискурсу новими перспективами, в постійному піднятті рівня дискусії, її компетентності та відкритості учасників до діалогу. Дійсність багатогранна, як багатогранні й підходи людини, яка намагається її пізнати. Якщо взяти для прикладу людську історію, було би спрощенням бачити в ній лише послідовність політичних подій, економічних змін чи військових катаклізмів. Людська історія відображає все багатство людського життя. Це також історія релігійних та мистецьких пошуків, історія ідей та історія культури. УКУ шукатиме свою нішу у вивченні людини та її світу, світу її культури і таким чином робитиме свій внесок у багатогранний образ буття, яким є людина.

Міждисциплінарність

та етична перспектива наукових досліджень

Ще недавно питання «Яке остаточне призначення людського життя?», «Чи може людина спілкуватися з Богом?», «У чому полягає таке богоспілкування?», «Які зміни воно приносить зі собою у життя людини?» були вилучені з життя української освіти та науки. Така обструкція не лише мар'іналізувала богословський пошук, штовхаючи його у крайнощі обскурантизму та фундаменталізму, а й робила «ведмежу послугу» самим наукам. Вона позбавляла їх співрозмовника, у відкритому діалозі з яким ці науки могли б прийняти у свою парадигму мислення специфічно етичну перспективу, стаючи в якомусь аксіологічному сенсі справді «гуманітарними» науками. Подобається це комусь чи ні, але «розум без доброти часто є деструктивним і небезпечним» (Кардинал Поль Пупар).

Один із викликів, який постає перед УКУ, полягає в необхідності творчо відроджувати міждисциплінарний характер вищої освіти. Потреба у міждисциплінарних студіях народжується із прагнення переосмислити та

глибше пізнати значення людського існування, суті та покликання людини. Справжнім науковцем стає той, хто у своїх наукових пошуках мотивується не тільки бажанням збагнути логіку досліджуваного феномену, а й усвідомлює момент служіння Іншому, присутній у його діяльності. Добрим прикладом у цьому контексті послужить біоетика, яка є намаганням поглянути на цілий ряд медичних категорій, процесів та фактів з перспективи моралі, а отже осмислює моральну значущість біологічних та медичних досліджень і практик і тим самим окреслює межі, переступивши які науковець відкидає принцип служіння та чинить насильство над гідністю людини.

Пізнання істини та університетське виховання

«Пізнайте правду, і правда визволить вас». Завданням УКУ має стати постійне свідчення про нерозривність зв'язку між служінням правді та свободою людини. Науковий пошук, вільний від засилля прагматичних міркувань та ідеологічних маніпуляцій, може залишатися самим собою лише тоді, коли його кінцевою метою буде пізнання правди та служіння людині на підставі визнання святості її життя та поваги до її особової гідності.

Діяльність УКУ має відповісти на виклик пост-модерну з його Пилатовим запитанням «Що таке істина?». УКУ хотів би запропонувати альтернативну постановку цього питання, персоналістичний пошук відповіді на нього, який відштовхується від глибокої інтуїції, що істина у найважливіших речах – це не «щось», а «Хтось». УКУ прагне стати середовищем спільного пошуку та пережиття істини. На противагу до раціоналістичного світогляду, наша східно-християнська ідентичність запрошує нас до анти-номічного розуміння істини, сприйняття її таїнственного виміру та відкриття її в міжособовому спілкуванні.

Повернення до ідеалів університетської освіти та розгортання програми міждисциплінарних студій передбачає виховання у студента внутрішньої потреби бути всебічно освіченим. Ми хочемо робити вагомий внесок не тільки у фахову підготовку молоді особи, яка дала б їй можливість упевнено почуватися на міжнародному ринку праці. Ми також хочемо плекати вільну й творчу особистість, громадянина своєї держави, патріота своєї землі, провідника свого народу.

Наукова праця та навчання в УКУ є не лише підставою та стимулом для розвитку інтелектуального життя академічної спільноти, а й нагодою для духовного зростання та преображення кожного, хто відкриває своє серце до християнських цінностей та духовності. УКУ крок за кроком повинен творити атмосферу, яка ставала б джерелом відкриття та досвідчення фундаментальних і будівничих для кожної особи моментів: пережиття віри та вірності, любові та милосердя, прощення та жертвності. До цього нас закликає не лише вірність ідеалам університетської освіти, а й наша християнська ідентичність.

Сестра Луїза Цюпа, директор Катехитично-Педагогічного Інституту ЛБА-УКУ вручає диплом викладача християнської етики Богданові Горецькому, одному із шістдесяти двох випускників Катехитично-педагогічного інституту.

На святкування 10-ї річниці руху "Віри і Світла" в Україні приїхав Жан Ваньє. Викладач ЛБА-УКУ Олег Романчук та студентка Ірина Цюк у товаристві засновника віро-світлянського руху.

П'ятиденні реколекції за участю 17 спільнот "Віри і світла" з усієї України, Росії та Грузії організував Центр підтримки неповносправних осіб та їхніх родин, що діє в ЛБА-УКУ. Реколекції відбувалися на території військової частини. На світлині Голіков Родіон (у центрі) та викладач Академії Мар'яна Смірнова – члени спільноти "Сьоме небо".

Присвячені інавгурації Українського Католицького університету події спричинилися до багатьох відкриттів. Львів'яни краще пізнали Церкву, вірні Церкви краще зрозуміли необхідність розвитку богословської та гуманітарної освіти, науковці відкрили для себе важливість богословських знань. Врешті, краще запізналися між собою працівники і студенти ЛБА-УКУ: організація такого грандіозного наукового, культурно-мистецького та релігійного форуму вимагала чимало зусиль кожного члена спільноти зокрема і всіх разом.

В Унівському монастирі відбулися **наради працівників та викладачів ЛБА**. Мета нарад – глибше усвідомити завдання, які постали перед академічною спільнотою у зв'язку з відкриттям УКУ. Це була також нарада-реколекція, на якій академічна спільнота молитовно готувалася до інавгураційного тижня. Думки, що визріли на цих нарадах, були покладені в основу інавгураційного слова Ректора УКУ.

Великий канцлер УКУ Патріарх Любомир (Гузар) оголошує імена членів Сенату УКУ: Митрополит Стефан Сорока – Архієпископ Філадельфії УГКЦ; владика Гліб Лончина – голова Сенату, єпископ-помічник Львівської Архієпархії УГКЦ; проф. Іван Вакарчук – ректор Львівського Національного Університету ім. Івана Франка; професор Єжи Аксер – директор Центру досліджень античної традиції Центрально-Східної Європи, Варшавський Університет; о. д-р Михайло Димид – директор Інституту церковного права ЛБА; проф. Наталя Яковенко, Інститут східноєвропейських досліджень НАН України, Національний Університет "Кієво-Могилянська Академія"; проф. Ярослав Грицак – директор Інституту історичних досліджень ЛНУ ім. Івана Франка; о. д-р Богдан Прах – ректор Львівської архієпархіальної семінарії Святого Духа.

Відкриття нового університету у Львові привітали Папа Іван Павло II та Вселенський Патріарх Варфоломей I. Слово Патріарха Константинополя зачитав його представник Архієпископ Скопелоський Всеволод Майданський (на світлині).

Академічні наради "Ідентичність та місія УКУ" стоваришували в подекуди доволі напружених дискусіях визначних науковців та церковних діячів з України та з усього світу. Загалом відбулося вісім засідань, тема яких: "Гуманітарні науки", "Місія університету нового тисячоліття", "Богослов'я", "Ідентичність богословської науки в УКУ", "УКУ в системі вищої освіти", "УКУ в контексті Європи", "Історія і традиції УКУ в Римі", "Студенти й місія УКУ". Дискусії за участю проф. Єжи Аксера з Польщі та проф. Наталі Яковенко з Києва (обоє на світлині) завжди залишали відчуття свіжості теми та ширшої перспективи.

Гостем академічних нарад був Архієпископ **Жан-Луї Кардинал Торан** – секретар з питань міждержавних відносин Ватикану. (На світлині: отець-ректор Борис Гудзяк, віце-ректор Джефрі Вилз, Архієпископ Жан-Луї Торан та Апостольський нунцій в Україні Архієпископ Микола Етерович).

Великий гала-концерт за участю провідних українських естрадних виконавців завершив урочистості інавгурації. Під час концерту в небі з'явилася веселка – надзвичайно рідкісне для Львова явище. Разом з нею на очах багатьох з'явилися слізи радості і дух якоїсь особливої спільності з минулим і відповідальності за майбутнє Церкви та народу.

Студенти ЛБА-УКУ в екуменічній прощі храмами Львова пронесли відреставровану коштом працівників Університету ікону "Стрітіння", яка належить Українському національному музеєві. Церкви різних конфесій об'єдналися цього дня у спільній молитві.

Смолоскипний хід вулицями Львова, який супроводжувався виставами та хоромим співом, символізував перехід студентів ЛБА в студенти УКУ.

Отець д-р Михайло Димид провадить молитву перед початком чергової сесії Патріаршого Собору.

Джерело відродження українського народу

“УКУ виникає в час проведення 3-ї сесії Патріаршого Собору УГКЦ під назвою «Ісус Христос – джерело відродження українського народу», – сказав в інавгураційній доповіді отець-ректор Борис Гудзяк. – Цей Собор покликаний визначити найбільш ефективні форми церковного служіння. УКУ постає у свідомості свого завдання бути місцем зустрічі та діалогу між українською Церквою та суспільством, даючи всебічну й компетентну відповідь на численні соціальні проблеми, з якими стикається сучасна людина”.

Організацію третьої сесії Патріаршого Собору, в якій взяли участь делегати Церкви з усього світу, було покладено на секретаріат Собору, зокрема на о. д-ра Михайла Димида – директора Інституту церковного права. Секретаріат Собору працював і ще рік працюватиме у стінах ЛБА-УКУ.

УКУ реформує університетську освіту

Своїми думками з приводу інавгурації УКУ ділиться проф. В'ячеслав Брюховецький, президент Національного Університету “Києво-Могилянська Академія”.

Український Католицький Університет можна вважати одним з найуспішніших проєктів у царині освіти в Україні. Я уважно стежу за становленням Львівської Богословської Академії та за її трансформацією в УКУ. Мені імпонують наполегливість, послідовність, високий інтелектуалізм і світла духовність провідників Університету. Наш народ нині потребує очищення душі, повернення до християнських ідеалів. Тут переоцінити значення УКУ просто неможливо. Головне – і далі підвищувати якість навчального та виховного процесів, створювати гармонійне середовище для розвитку молодих людей. А це обов'язково дасть добрі результати.

ПЕРША НІМЕЦЬКОМОВНА ШКОЛА

Перша літня німецькомовна школа, що відбулась у мальовничому галицькому містечку Підкамінь, стоваришувала вісім викладачів з Німеччини і тридцять студентів та випускників ЛБА-УКУ, духовних семінарій, інших вищих навчальних закладів України.

Гармонійне поєднання навчальної програми з триразовою щоденною молитвою німецькою мовою, численними прощами, відвідинами монастирів і різних церков спричинилося до того, що школа залишила чудові враження як у студентів та викладачів, з одного боку, так і у всіх людей, які відвідували школу і безпосередньо познайомилися з її учасниками і завданнями.

“Групи у школі були досить маленькі й поділені відповідно до рівня знань студентів, – розповідає сестра Константина Білик, секретар об’єднання жіночих монаших чинів УГКЦ. – Це створило оптимальні можливості для вивчення чи вдосконалення німецької мови. Вчителі жили разом з нами. Тому мовні навички розвивалися не тільки під час академічних уроків, а й також через спільну молитву, під час прогулянок, розмов за трапезою. Надзвичайно цікавими були факультативні заняття, які допомогли нам краще пізнати культуру,

літературу, історію Німеччини, а також відкрити свої власні таланти. Я мушу щиро признатися, що при такій добрій організації школи за один тиждень я змогла вивчити більше, ніж при подібному двомісячному курсі, який я проходила у Німеччині два роки тому”.

Андрій Михалейко

Випускник ЛБА (1999 р.) сестра Клара Кобелюх, докторант Папського Орієнтального Інституту і випускник ЛБА (2002 р.) Інєса Додончук на заняттях німецькомовної школи.

ПОЛІГЛОТІЯ ХРИСТІЯНСТВА

Добровільну тимчасову відмову від спілкування українською дали 140 студентів ЛБА-УКУ, які впродовж трьох тижнів навчалися поблизу Червонограду в літній англійській школі (ESS). “Знання різних мов дає більші можливості розуміти не лише інші народи, а й свій”, – так гість школи владика Гліб Лончина висловив переконання, здається, не тільки своє, а й кожного учасника школи.

Мій власний досвід опанування англійської був таким: перший тиждень – вегетативна фаза розвитку, бо на всі випадки годиться універсальна фраза *I don't understand*; наступний – *animal rationale*: чуєш, розумієш, однак сказати нічого не можеш; лише в

В англійській школі від англійської й на дереві не сховасяся.

останній тиждень еволюціонуєш до повноцінної особи. Що цілком підтвердило вчення Арістотеля про людину.

Студенти мали унікальну нагоду спілкуватися з духовними особами й науковцями (дехто з них, як ми дізналися, намагався розтрошити мавзолей Леніна, інший допомагав матері Терезі писати листа до Папи Римського), акторами й музикантами (серед них були номінант конкурсу “Міс Америка” й спілник Клінта Іствуда у гірських походах), військовиками й лікарями. Окрім цього, до спільноти ESS постійно навідувалися гості-богослови, які ділилися зі студентами своїми теоріями та знаннями, викликали їх на дискусію. Юрій Богатюк, якого студенти номінували найкращим викладачем ESS-2002, поділився своїм враженням: “Студенти працюють дуже старанно. Здається, для них твердження про те, що англійська мова відкриває можливість реалізувати себе в міжнародному контексті, переросло з метафори в особисте правило”.

Отець Роберт Андерсон уже втретє опікується духовними питаннями, які виникають в учасників ESS, і він вважає, що студенти УКУ “зможуть докластися до розвитку вселенської Церкви, залишаючись при тому вірними власним автентичним традиціям”. Останні ж довели свій потенціал принаймні тим, що випустили таборову газету “ESS-Times”, організували “Шоу талантів”, чемпіонат з футболу, бейсболу й не пасували перед будь-якими труднощами, долаючи мовні чи будь-які інші бар’єри.

Леся Головата

ВИПУСКНИКИ СПРЯМОВАНІ НА СОЦІАЛЬНЕ СЛУЖІННЯ

Посол США в Україні Карлос Паскуаль уже бував у ЛБА. Але цього разу його візит до Академії мав офіційний характер. Він виголосив напутню промову до цьогогорічних випускників. В Академії вже склалася традиція запрошувати на урочистості з нагоди чергового випуску визначних науковців світового

Разом з випускниками: владика Петро Стасюк (Австралія), Карлос Паскуаль – посол США в Україні, владика Гліб Лончина (Львів), отець-ректор Борис Гудзяк, о. д-р Михайло Кв'ятковський – віце-ректор ЛБА.

масштабу, духовних осіб чи представників суспільно важливих інституцій. Традиція Академії стає традицією Університету.

Звертаючись до випускників Академії, посол Паскуаль наголосив на тому, що їхні освітні й духовні подорожі в стінах Академії є не лише особистими, а й історичними. Адже студенти прокладають для інших шлях до пошуку віри, філософії та смислу життя, що було чужим для освіти за тоталітарних режимів. Навчання студентів в Академії, продовжував він, є, по суті, здійсненням мрій Митрополита Андрея Шептицького та Патріарха Йосифа Сліпого. Їхні серця пломеніли правдою, і вони знали, що повинні відкрити такий пошук духовності в Україні, який буде споріднений з радіщами і труднощами буденного життя людей. Їхні мрії запалили пристрасть до навчання і відчуття обов'язку в інших. “З цієї історії можна винести великий урок: мрії мають значення. Такі поняття, як віра і свобода, мають цінність. Здійснення цих мрій та пошук цих цінностей зробить життя тих, кого ми любимо, кращим”, – підкреслив посол.

Цьогорічний випуск ЛБА складає 57 осіб. З них 28 – це випускники загального відділення і 29 – випускники семінарії Святого Духа. Цікаво, що кожен курс має якусь свою особливу харизму: один вирізняється своєю науковою спрямованістю, інший – особливою молитовністю. На думку ректора ЛБА-УКУ о. д-ра Бориса Гудзяка, характерна риса цього випуску – його спрямованість на соціальне служіння: “Усі наші випуски у своїх харизмах ніби доповнюють один одного. Вони поступово заповнюють усі ніші потреб української Церкви та суспільства і тим самим поступово стають тою потугою, яка змінює це суспільство, надає його еству євангельського виміру”.

У ПОШУКУ НОВИХ ФОРМ ДІАЛОГУ

Про заан'ажованість греко-католиків у націотворчих процесах XIX – XX ст. в різних країнах і регіонах та про сучасну еклезіальну ідентичність греко-католиків ішлося на міжнародній науковій конференції “Конфесійна ідентичність і національна заан'ажованість: греко-католицькі Церкви Центрально-Східної Європи в XIX – XX століттях”. Ціле гроно видатних науковців-богословів, які переважно представляли греко-католицькі Церкви з усього світу, взяли участь у цій конференції.

“Для нашої Церкви важливо не лише ан'ажуватися в існуючі форми екуменічного діалогу, а й дуже активно і свідомо плекати нові форми. Зокрема, чи не найважливіше для нас сьогодні – розвивати взаємини з нашими братами греко-католиками, які так довго були переслідувані, гнані, зневажані репресивними режимами, а часто ще й ігноровані “метрами” офіційного екуменізму. Ці контакти дуже

важливі для нашого пошуку свого місця в лоні вселенського християнства. Власне, ця конференція працює на це”, – говорить д-р Олег Турій, директор Інституту Історії Церкви, співорганізатор конференції.

Патріарх Любомир (Гузар) серед учасників конференції організованої Інститутом Історії Церкви.

Терновий вінок під час перепоховання свм. владики Миколая Чернецького несе студентка Академії Оксана Лизак (перша зліва).

ВИ СЛАВНО СТРАЖДАЛИ

В українській християнській традиції початок відданого життя – священство, подружжя – здійснюється за літургійним обрядом, який включає в себе тропар: **“Святі мученики, ви славно страждали і вінчалися, тож моліться до Господа, щоб помилував душі наші”**.

Символічно, що інав'урація Українського Католицького Університету супроводжується

саме цим тропарем, який вказує на дорогу переможного страждання і радісного служіння, до якого покликана спільнота УКУ.

Під час інав'ураційного тижня відбулося перепоховання одного з проголошених Папою Іваном Павлом II священномучеників Церкви, викладача довоєнної Богословської Академії владики Миколая Чернецького.

Ватага музикантів та артистів розпочинала та завершувала всі акції інав'ураційного тижня мелодією тропаря “Святі мученики”.

“Співаючи, відкрити світові духовну спадщину України”

Під таким мотто хор ЛБА-УКУ “Стрітєння” здійснив турне по Канаді. Нагодою для цієї подорожі стало офіційне запрошення хору з боку організаторів Всесвітнього дня молоді (Торонто, 21- 28 липня) взяти участь у цьому всесвітньому християнському молодіжному форумі. Туди з'їхалася молодь зі 172 країн.

Для нашого хору це була своєрідна місія. Адже ми були єдиними, хто репрезентував на цьому всесвітньому молодіжному форумі саркальну музичну спадщину Східної Католицької Церкви.

Протягом трьох тижнів на запрошення численних громад української діаспори ми концертували з духовною та фольклорною програмою у різних містах Канади. Нас не раз запрошували до спільної молитви з канадійськими римо-католицькими та протестантськими співбратами. Хор співав у прямому ефірі на одній з найбільших у Північній Америці християнській (протестантській) телестудії *Crossroads*. Наш спів дуже тепло приймали люди різних віросповідань та християнських традицій. Останній благодійний концерт у м. Міссісаґа був

присвячений жертвам авіаційної катастрофи у Скнилові. На концерті було зібрано близько 4 тис. кан. доларів.

Сподіваємося, що своїм молитовним співом у Канаді університетський хор “Стрітєння” гідно представив нашу Церкву і ще довго залишатиметься візитівкою Українського Католицького Університету.

Віра Бий

Хор “Стрітєння”, липень 2002 р., Торонто (Канада).

ЛЬВІВСЬКА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ

Редакція “Обіжника”:
Наталя Климовська,
Петро Дідула
Реєстраційне свідоцтво
ЛВ 558

Україна, 79011, м. Львів,
вул. Іларіона Свенціцького, 17
тел./факс: (380-322) 76-82-73, 76-04-98
e-mail: info@lta.lviv.ua;
www.lta.lviv.ua

UKRAINIAN CATHOLIC EDUCATION FOUNDATION

in USA: 2247 W. Chicago Avenue,
Chicago, IL 60622
phone: 773/235-8462,
fax: 773/235-8464
e-mail: ucef@ucef.org

in Canada: 1317 Stonecutter
Dr. Oakville, ON L6M 3C5
tel: 905/469-1113
www.ucef.org